

Міністерство освіти і науки України
 Департамент агропромислового розвитку Полтавської
 обласної державної адміністрації
 Національний науковий центр «Інститут аграрної
 економіки»

Інститут свинарства і агропромислового виробництва
 Національної академії аграрних наук України

Академія WSB (Республіка Польща)

Опольський університет (Республіка Польща)

Національний аграрний університет Вірменії
 (Республіка Вірменія)

Азербайджанський державний аграрний університет
 (Азербайджанська Республіка)

Азербайджанський університет кооперації
 (Азербайджанська Республіка)

Полтавська державна аграрна академія

Навчально-науковий інститут економіки, управління,
 права та інформаційних технологій

Кафедра економіки та міжнародних економічних
 відносин

МАТЕРІАЛИ

II МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

«Наукове забезпечення економічного розвитку, правового регулювання, управління, енергоефективності та провайдингу екоінновацій в аграрній і суміжних галузях в умовах глобалізації»

II INTERNATIONAL SCIENTIFIC-PRACTICAL CONFERENCE

«Scientific support of economic development, legal regulation, management, energy efficiency and providing eco-innovation in agricultural and related industries under the globalization condition»

28 квітня 2021 р.
 м. Полтава, ПДАА

УДК 338.439.5: 339.9 : 005.44

ББК 65.9 (4УКР) 42

Редакційна колегія:

Макаренко П.М. – завідувач кафедри економіки та міжнародних економічних відносин Полтавської державної аграрної академії, д.е.н., професор, член.-кор. НААНУ.

Березіна Л.М. – заступник завідувача кафедри економіки та міжнародних економічних відносин Полтавської державної аграрної академії, д.е.н., професор.

Самойлик Ю.В. – професор кафедри економіки та міжнародних економічних відносин Полтавської державної аграрної академії, д.е.н., професор.

Наукове забезпечення економічного розвитку, правового регулювання, управління, енергоефективності та провайдингу екоінновацій в аграрній і суміжних галузях в умовах глобалізації. Матеріали II Міжнародної науково-практичної конференції (м. Полтава, 28 квітня 2021 р.). Полтава : кафедра економіки та міжнародних економічних відносин ПДАА, 2021. 198 с.

У збірнику надруковані матеріали II Міжнародної науково-практичної конференції «Розвиток агропродовольчого ринку в умовах глобалізації економіки Наукове забезпечення економічного розвитку, правового регулювання, управління, енергоефективності та провайдингу екоінновацій в аграрній і суміжних галузях в умовах глобалізації». Відповідальність за зміст і редакцію наукових праць несуть їх автори. Матеріали можуть бути корисні для здобувачів вищої освіти, науковців, викладачів вищих навчальних закладів освіти, практиків.

УДК 338.439.5: 339.9 : 005.44

ББК 65.9 (4УКР) 42

Виконані розрахунки дозволяють відмітити, що у ТОВ «Агро-Албота» лише виробництво і реалізація пшениці і соняшнику в змозі забезпечити розширене відтворення, у РАМК «Ново-Некрасівський» – лише соняшнику.

Методика градації рівнів урожайності сільськогосподарських культур, що представлена в статті відрізняється простотою і доступністю в застосуванні. Вона виявиться корисною як практикуючим фахівцям економічного профілю, так і студентам закладів вищої освіти.

Список використаних джерел:

1. Пармакли Д.М., Тодорич Л.П., Дудогло.Т.Д., Яниогло А.И. Эффективность землепользования: теория, методика, практика: монография. Комрат: Б. и., 2015 (Тірогр. «Centrografic»). -274 с.

2. Пармакли Д., Тодорич Л. Проблемы экономической устойчивости сельскохозяйственных предприятий Республики Молдова: монография. Комрат.: Б.и.,2013 (Тірогр. «Centrifrafic»). 207с.

УДК 338.45.01

ПРОЦЕСИ РЕСУРСОЗБЕРЕЖЕННЯ В АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ

Баган Н. В., аспірант кафедри економіки та міжнародних економічних відносин, Полтавська державна аграрна академія

Економічний розвиток будь-якої країни залежить від наявності на ринку конкурентоздатних підприємств. В сучасних умовах ключовою ланкою у створенні добробуту населення і держави стають підприємства малі та великі, не залежно від того яку форму власності вони мають приватну чи державну. Для успішного функціонування аграрного підприємства вирішальне значення має наявність в його розпорядженні певної сукупності тих чи інших ресурсів, управляючи якими суб'єкт господарювання досягає поставлених цілей та отримує прибуток. Ресурси підприємства є важливою частиною виробничого

процесу, оскільки без їх використання будь-яка діяльність стає неможливою. Нові вимоги диктуються насамперед обмеженістю ресурсів та доступом до них підприємств. Виникає необхідність у впровадженні заходів щодо заощадження енергії та ресурсів для подальшого ефективного функціонування. Саме тому в сучасний період є актуальними стратегії ресурсозбереження та ефективного використання, які потребують постійного дослідження та вдосконалення.

Проблема українських підприємств, а особливо аграрних полягає у тому, що сьогодні більшість з них функціонує за принципом витратного, а не ресурсозберігаючого методу. Інша проблема полягає в тому, що підприємці ресурсами зазвичай вважають лише грошові кошти, тобто фінансові ресурси, забуваючи що це тільки один з ресурсів, яким потрібно управляти на підприємстві, а фінансові показники діяльності лише відображають стан підприємства, рівень керованості ресурсами і їх поліпшення. Ресурси підприємства – це вся сукупність цінностей, якими оперує підприємство: люди, машини, матеріали, інструменти, і звичайно гроші [1].

Оскільки ресурси є основними елементами виробничого потенціалу, що використовуються для досягнення конкретних цілей економічного розвитку то ресурсозбереження доречно розглядати як комплексне використання всіх економічних ресурсів на кожному етапі виробництва. Слід враховувати, що економія ресурсів можлива лише за умови вдосконалення техніки, технологій, організації праці і виробництва, тобто при наявності відповідного рівня моральної і матеріальної зацікавленості як працівників так і менеджерів, підвищення їх відповідальності за результати своєї праці.

У сучасному аграрному підприємстві розрізняють: виробничі, фінансові, трудові, матеріальні, енергетичні та інформаційні ресурси. Загальними їх ознаками є потенційна можливість участі у виробничому процесі та відносна обмеженість при даному рівні і темпах економічного розвитку. Обмеженість ресурсів створює певне протиріччя між можливостями і інтересами аграрного підприємства, що вирішується пошуком резервів поліпшення використання ресурсів. Підвищення ефективності використання ресурсів стає однією з

найважливіших глобальних проблем сучасного аграрного підприємства, яку можливо вирішити шляхом ресурсозбереження та енергозбереження [3].

Рис. 1. Система ефективного ресурсозбереження аграрного підприємства [3]

Отже, формування системи ефективного ресурсозбереження в аграрних підприємствах має за мету створити якісно нову систему показників ефективності господарчої діяльності за рівнем екологічності, безвідходності і ресурсомісткості виробництва та сформуванню системи економічної

зацікавленості у економії ресурсів, поширенні використання вторинних ресурсів, оздоровленні довкілля і сприянні впровадженню досягнень НТП.

В процесі розробки та впровадження заходів щодо заощадження ресурсів необхідно враховувати доцільність їх використання. Тобто економія на заробітній платі працівників не сприятиме підвищенню ефективності їх праці, а заміна якісного матеріалу на неякісний, низької вартості приведе до скорочення попиту, втрати конкурентоспроможності товарів та послуг на ринку. Таким чином, ресурсозбереження слід розглядати як комплекс заходів, які досліджують не тільки матеріальні скорочення використання ресурсів, а й подальший розвиток підприємства, його стратегічну спрямованість та вплив впроваджених заходів на перспективи подальшої діяльності.

У цьому контексті основними заходами ресурсозбереження мають стати, насамперед, зниження енерго- і матеріаломісткості продукції, ліквідація втрат сировини та енергії, використання технологій та матеріалів для підвищення якості продукції, розширення використання вторинних ресурсів у господарському обігу.

З економічної точки зору, ресурсозбереження на рівні підприємства варто розглядати з позиції витрат всіх видів ресурсів на виробництво одиниці продукції, що визначає, скільки сировини і матеріалів міститься у собівартості одиниці продукції. Тому за рахунок ресурсозбереження на підприємстві досягаються ефекти: збільшення випуску продукції при зменшенні витрат на матеріальні ресурси; зниження собівартості виробленої продукції за рахунок зниження питомої ваги сировини і матеріалів; максимальне використання виробничих потужностей і підвищення продуктивності праці; зменшення капітальних вкладень; покращення екологічного стану навколишнього середовища [2].

Управління ресурсозбереженням в галузі реального сектору включає комплекс економічних, екологічних, соціальних, науково-виробничих методів та інструментів, що спрямовані на раціональне використання ресурсів та забезпечують підвищення рівня використання ресурсів за рахунок усунення

причин нераціонального використання мінерально-сировинної бази. Процес управління враховує синергетичний ефект, що утворюється за рахунок об'єднання економічних, технологічних, екологічних, соціальних та науково-виробничих компонентів ресурсозбереження.

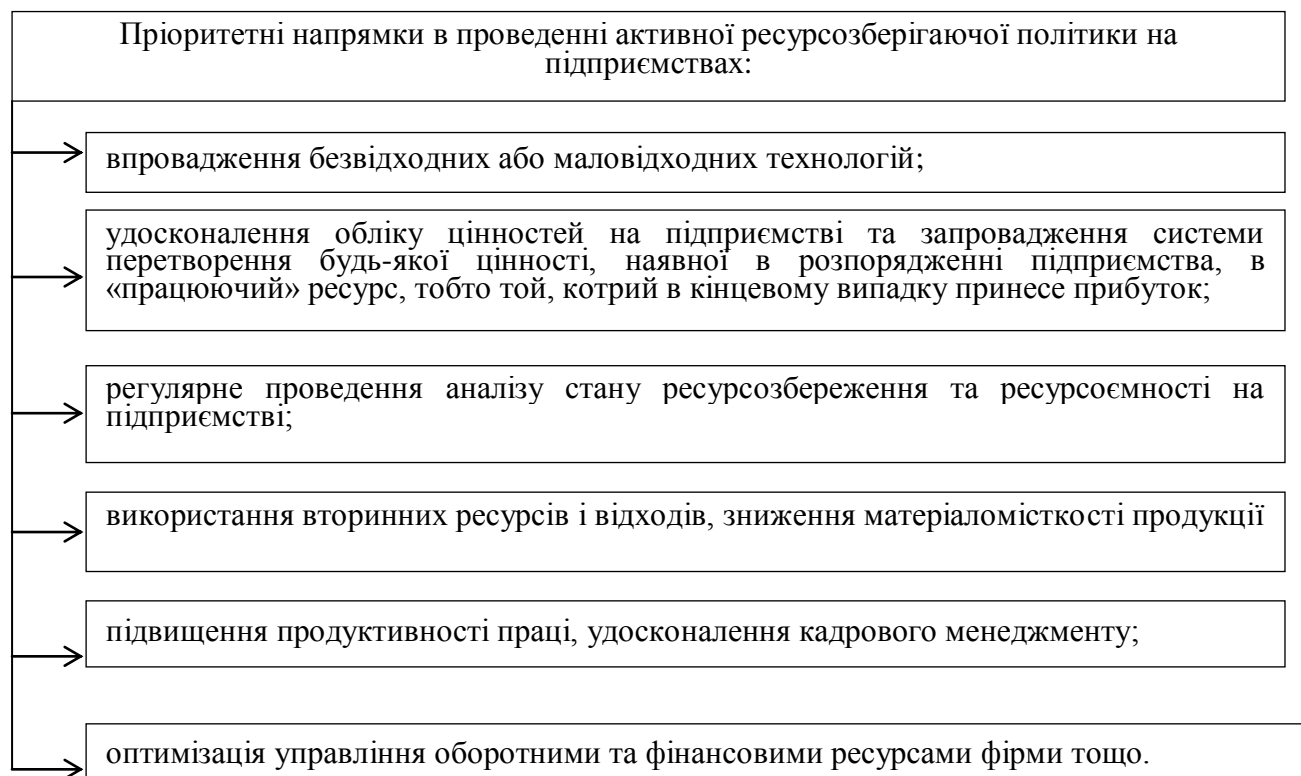

Рис 2. Пріоритетні напрямки в проведенні активної ресурсозберігаючої політики на підприємствах

Джерело: узагальнено автором

Отже, ми пропонуємо розглядати ресурсозбереження як метод управління підприємством, орієнтований на впровадження ресурсозберігаючих технологій, прийняття ефективних управлінських рішень стосовно ресурсозбереження, а також постійному вдосконаленні знань і професійних навичок відповідних управлінців. Керівники аграрних підприємств мають зрозуміти, що ресурсозбереження є виправданою необхідністю, котра допоможе їм раціоналізувати використання наявних благ та підвищити їх конкурентні переваги на ринку, а отже й визначити зростання показників рентабельності підприємства.

Список використаних джерел:

1. Єршова О. О. Ресурсозбереження як альтернативний спосіб господарювання на підприємствах АПК. Ефективна економіка. 2013. № 4. URL: <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=1971> (дата звернення: 05.04.2021 р.).
2. Карпуніна М. С. Методичні підходи до реалізації механізму ресурсозбереження. Причорноморські економічні студії. 2016. № 6. URL: <http://www.bses.in.ua/journals/2016/6-2016/44.pdf>. (дата звернення: 07.04.2021 р.).
3. Вітка Н. Є. Процеси ресурсозбереження промислових підприємств в сучасних умовах. Теоретичні і практичні аспекти економіки та інтелектуальної власності. 2015. № 2(12). С. 144-149.
4. Педько І. А., Петрищенко Н. А., Мартинюк Д. Ю. Ресурсозбереження на виробничих підприємствах. Глобальні та національні проблеми економіки. 2016. № 11. URL: <http://global-national.in.ua/archive/11-2016/99.pdf> (дата звернення: 06.04.2021 р.).

УДК 339.13.017

УПРАВЛІННЯ ФОРМУВАННЯМ ІМІДЖУ

Світлична А. В., к.е.н., доцент кафедри підприємництва і права, доцент

Басюк Т. С., здобувач вищої освіти СВО Магістр

Спеціальність 076 Підприємництво, торгівля та біржова діяльність,

Полтавська державна аграрна академія

Уміння управляти формуванням іміджу є досить актуальним. Підприємства зацікавлені у формуванні візуалізації починають займатись цим з початку створення, адже змінювати сформований імідж складніше. Потрібно спершу розробити методику управління іміджем підприємства, а потім вносити певні корективи за необхідності. Імідж-стратегія формується на основі корпоративної стратегії та цілей. Потрібно визначити основні шляхи реалізації імідж-стратегії.